

וכנגדם יש ד' קלוי הנקראים עון משחיתת אף וחימה, **תלויין** (ס"א שלטיו) **על מירה לבנה**, **הריאה דעביד סרכא** והם שולטים על ד' המרות, כי קלוי עון שולחת על המרה הלבנה שבריהה שבזה הוא יסוד המים, ומשום כך נעשה בה סירכה ע"י רוח סערה שמצד קלוי עון וכן מצד ה הוא כוכב לבנה. **ובמירה סומקא דרביד,** **דאת אדים במאדים** וקלוי' משחיתת היא שולחת על המרה האדומה שבכבר, והוא מתאדמת ע"י הכוכב מאדים השולט עליה ובזה הוא יסוד הרוח שמצדיה הוא עון גדול. **ובמירה ירока דאחים באבידא, דאייחו חרבא דמליך** וה**המורות** וקלוי' אף שולחת על המרה היוקה שאחווה בכבר, ובזה הוא יסוד האש שמצדיה הוא כוכב חמלה, **דאת מר בה** (משל' ה) **ואחריתה מירה בלענה** **חודה בחרב פיות** שעלייה נאמר 'ואחריתה מירה בלענה חרדה כחרב פיפות', **ובמירה שחורה, לילית, שבתי, שולטנותא בטחול,** **דאיהו עציבו, שאול תחתית, עגניתא וחשובא בכיה** **וחשפדי ורבעון** (רשו) וקלוי' חימה שולחת על המרה השחורה שבתחול, ובזה הוא

אור הרשב"י

לעבירה, וכן הוא יראה רחמים לעניינים ומדוכאים ויגמול עימיהם חסד, וכן יחמס עצמו אל הקדושה בזריזות במצוות ולשםו בהם, והוא יתקומט עם אויביו ה' ויכעס עליהם, או יזכיר מירה בתלמידים ללם ספר, ויראה עצבות ודאגה בעוננותיו ויבכה עמו קשי יום, או בוהה בעיר מעליו את עון משחיתת אף וחימה.

(רשו) וביאר הרמ"ק שסדר העניין הוא שבabbrים האלו מהתפentiים ד' המרות שבhem הוא ד' מלאכי הבללה ומלאלו האברים יפעלו להרע או להיטיב, להרע כגון קדר עצמו בעצלות בעשיית המצוות או לחמס עצמו בעבירה, או לבועם כננד אהובי ה', או להתעצב בדברי קדושה, ובזה שולטים עון משחיתת אף וחימה, אמן אם הוא יקרע עצמו

יסוד העפר שמצודו הוא נוגה שהוא מצד לילית ומצד כוכב שבתאי, והוא שלטת בטחול שמננו נמשך העכבות המביאה לידי שאל תחתית עניות וחושך ובכיה ומספר ורבעון.

ע"י קיום תורה ומצוות מתרבטים ארבעת הקליפות מהאדם

**מיד דמתעברין אלין קלפין מבר נש, שלטא עליה
אלנא דחוי, בעב אנפין, דאיפון י' יה' י' יה'**

יהו"ה ומיד שנעברים ומתרבטים אלו הד' קל' מהאדם ע"י קיום תורה ומצוות, מיד שלט עליו אילן החיים של ז"א והוא משפייע בו ע"ב פנים מצד החסד שהוא שם הויה בריבוע העולה ע"ב, **דאשתחוו עשרה תלין מארבע רוחות,
דאיפון יהוה** ובשם הויה בריבוע יש עשר אותיות התלויות מוד' רוחות שהוא שם הויה כי י' בדרום ה' בצפון ו' במערב ה' במערב, **דאתמר בהז, פה אמר
יהוה מארבע רוחות בא הרוח ובהם נאמר כה אמר ה' מארבע רוחות
באי הרוח, מאחר שהם התפשטו לד' רוחות העולם, לא הוא רוחו דמשיח.**

**דאתמר ביה, (ישעה יא) ונחה עליו רוח יהוה ומהם הוא סוד רוחו
של משיח, שנאמר בו ונחה עליו רוח ה', דהיינו שינוי על המשיח שהוא בסוד המלכות רוח
מאת ז"א הנקרה הויה, **בד איהו מנשב באזן ימינה דלבא,
דטהן חכמה מסטרא דחסיד, דביה הרוץ להחכמים
ידרים בcheme. וחס"ד והנה שלימונות השפעת רוח ז"א הוא כאשר רוח זו א'
מנשבת באזן ימין המלכות הנקרהת לב, שם שורים חכמה וחסיד דמלכות, ועליו אמרו
חו"ל הרוצה להחכמים ידרים מאחר שמצד הדרום שורה החכמה והחסד. נשב****

בבינה, דבָּחֶכְמָה י'. בבינה ה'. בתפארת ו'. במלכות ה' והנה אח"כ רוח דז"א נושב בבינה דמלכות ובגבורת שתחתייה, ועי"כ יש במלכות שם הו"ה כי י' הוא בחכמתה ואותה ה' הוא בבינה דמלכות ואותה ו' והוא בת"ת דמלכות ואותה ה' אחרונה היא במלכות דמלכות. **יהָוה דֵּפִיק בְּפַלְחוֹ אַרְבָּע.** **דִּסְלִקֵּין לְעֵשֶׂר.** ולע"ב ובזה שם הו"ה דופק ומעורר את ד' בחינות ח"ב ת"ם דמלכות שזה שם הו"ה עולה לי ספירות וכאשר הוא בריבוע הוא עולה למנין ע"ב, דהיינו שבזה מתחפש רוח ז"א ב' ספירות דמלכות, כי בקו ימין הוא אות י' ובקו שמאל הוא אות ה' ובקו אמצעי הוא אות ו' ובמלכות הוא אות ה', ولكن אמר הכתוב 'ונחה עליו' שהוא המלכות, 'רוח יהוה' שהוא רוח ז"א והוא רוח של הח"ב הכלולים קן ימי ושמאל ו'רוח דעת' הוא קו אמצעי 'ויראת יהוה' היא בנגד מלכות דמלכות (רמ"ק) •

במחשבה שבלב חכמה דמלכות שם מ"ה

מִחְשָׁבָה דְּלָבָא דָא יוֹד הַ"א וְאַ"ו הַ"א והנה במחשبة שבלב שהוא חכמה דמלכות הוא שם הו"ה יו"ד ה"א ואו"ו ה"א, וביהם יש י' אחרות וביחד עם ד' אחרות הו"ה פשוטות הם מבניין י"ד ומשם מתחפשים ג' ידיים לג' ספירות חג"ת דמלכות (רמ"ק), **ימִינָא אִיהוּ מִים.** וְאִיהוּ יָד הַגְדוֹלָה והנה בסיס שבימין הוא סוד המים והוא נקרא יד הגדולה. **מְשֻמְאָלָא אִש.** וְאִיהוּ יָד הַחֲזָקָה ובגבורת שבשמאל הוא סוד האש והוא נקראת יד החזקה. **בְּעַמּוֹדָא דְּאִמְצָעִיתָא,** י"ד ר"מ. **דְּאִיהִי רֹוחָא דְּקָדְשָׁא** ובעמוד האמצעי של הת"ת הוא סוד הרוח והוא נקראת יד רמה שבה הוא סוד רוח הקודש. **וְכָלָא בָּן**

י"ה זהה הת"ת הנקרה בן ל"ה הוא כולל את כל בוחנות יה"ו שהם מים אש רוח (יהל אור).

ע"י הרוח שבסוד הת"ת מתחננים החסד והגבורה שהם בסוד מים ואש
כפי רוח החייה באופנים אל אשר יה' שטחה הרוח
ללבת ילבו. (יהוקאל א) **ביה מתרננים מיא ואשא.**
דאחד בתרוידיו ומש"ב כי רוח החייה וגורו פירושו שע"י הרוח שבסוד הת"ת
 מתחננים החסד והגבורה שהם בסוד מים ואש, **ודפיק בערךין דמוֹחָא,**
דאיהו מים. ובערךין דלבא, דאייה אש. ורוח בכנפי
ריאה, בכל אבר ואבר דגופא וזה הרוח הוא עליה ודופק בעורקי המוח
 שם הוא החכמה שהוא שורש מימי החסד, וכן הוא דופק בעורקי הלב שם הוא הבינה
 שהיא שורש אל אש הגבורה, דהיינו שהוא באמצע והוא עליה אל המוח ויורד אל
 הלב, ומקום הרוח הוא בכנפי הריאה ומשם הרוח מתפשטת לכל אבר ואבר שבגוף (יהל
 אור).

הרוח מקומה בין הרקיע שבגבורה למים שבחסד
אשר תבח גלגלי ימאנ דאוריתא, גלגלי רקיעא, דאיינון
אשא. בלהו סלקין ונחתין בית ובזה נמצא שהופנים
 של ים התורה שהם סוד התפשטות מי החסד מהת"ת הנקרה תורה שכחtab, וכן אופני הרקיע
 שהם אש הגבורה, כולם הם בעליים ויורדים, דהיינו שטבע המים לירד וטבע האש להעלות
 והוא ע"י זו הרוח מאחר שהוא המעלת והמוריד אותם (הטלים). **ו אייה אתריה**

הליימוד היומי

לע"ג אליהו בן ויקטוריה ז"ל